

תת"ע 12882/07/23 - גמאסייה מוחמד נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 12882-07-23 מדינת ישראל נ' גמאסייה מוחמד
תיק חיצוני: 90524470235

מספר בקשה: 3

גמאסייה מוחמד
מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

לפני
מבקש
נגד
משיבה
כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.1.2024.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה וצרופותיהם.

בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה שצירפה המשיבה (וכולל את מספר הדו"ח, שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה, שם וותימת עובד הדואר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה נמנע מלדרוש את הדו"ח שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר בסיבות שאינן תלויות בו." (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל, 24.10.22, פסקה 7);

עוד נקבע, כי "על מנת לסתור את החזקה, אין די לטעון לקיומם של פגמים או חוסרים "באישור המסירה"- הוא המסמך

אליו מכוון המערער, אשר בו צוין כי הדואר לא נדרש. על המערער הנטל להראות באמצעות ראיות, מסמכים או בעקבות ברור שעשה, כי אי קבלת הדואר אינה נובעת מכך שהוא נמנע מלקבלו. ... הטענה כי אישור המסירה חסר פרטים, אין בה כדי לכפר על המחדל של המערער ומשמעותיו. (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10086,10054-11-21 **גאוני נ' מדינת ישראל**, 29.11.21, פסקה 9); ו"שעה שדבר הדואר לא נדרש, והמערער לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין בנסיבות שאינן תלויות בו ולא הציג כל ראיה אחרת שבכוחה לסתור את חזקת המסירה, הרי בדין בית משפט קמא דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין" (עפ"ת (מחוזי חיפה) 26126-01-22 **אלגאוי נ' מדינת ישראל**, 17.1.22, בפסקה 9).

ובענייננו, תדפיס מעקב משלוחים וכן מענה הדואר שצורפו לבקשה מתייחסים לפריט דואר רשום אחר (מספר דואר רשום-RC501373271H4 שאינו מספר הדואר הרשום נשוא אישור המסירה-RC501923235H4 שצירפה המשיבה), כך שהמבקש לא סתר את חזקת המסירה; ומעבר לצורך יצוין, כי אין גם בטענה כי עבר זמן תוקף הבירור (18 חודשים ממשלוח דבר הדואר) כדי לסתור את חזקת המסירה.

לפיכך, המבקש לא עמדה בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו; ואין בטענה, כי אחר נהג ברכב, כדי להצביע על חשש לעיוות דין. וראו לעניין זה רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (נבו 28.11.2013), שם נקבע, כי "טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, אינה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו."; וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 53629-08-23 **נדים סלאמה נ' מדינת ישראל** (נבו 15.10.2023).

יתרה מכך, המבקש אף לא צירף תצהיר של הנהג הנטען.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס ופסילה על תנאי) הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה (אי ציות לאור אדום לאחר שחלפו 5 שניות או יותר אחרי הופעת האור האדום) ומסוכנותה; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"ד, 14 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

